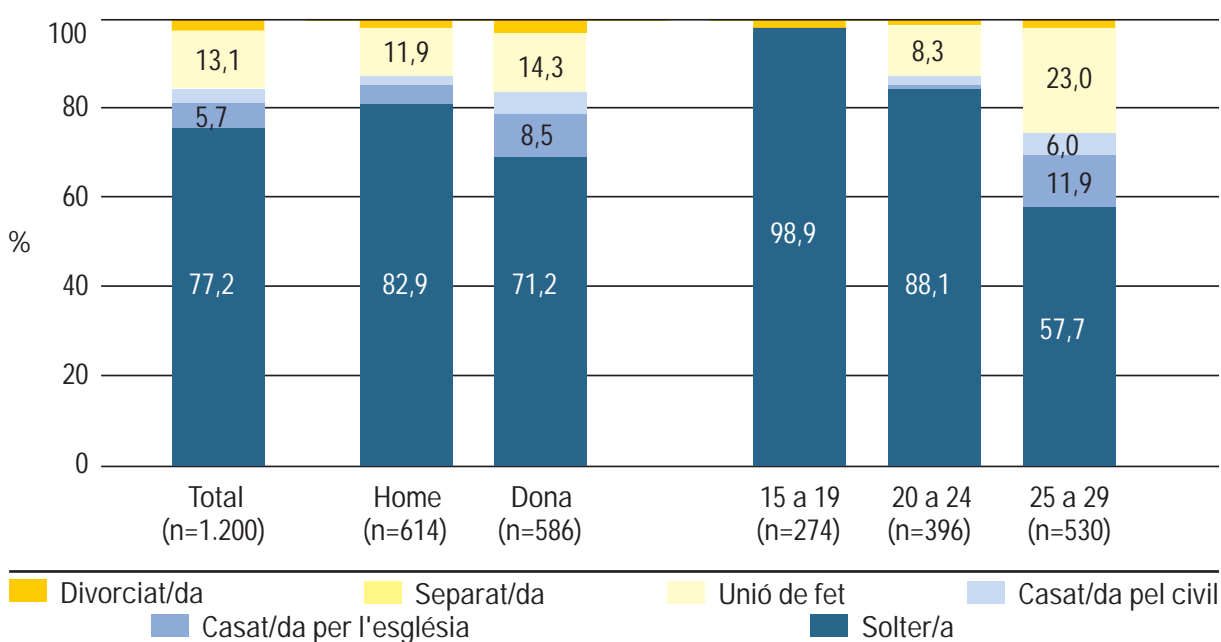

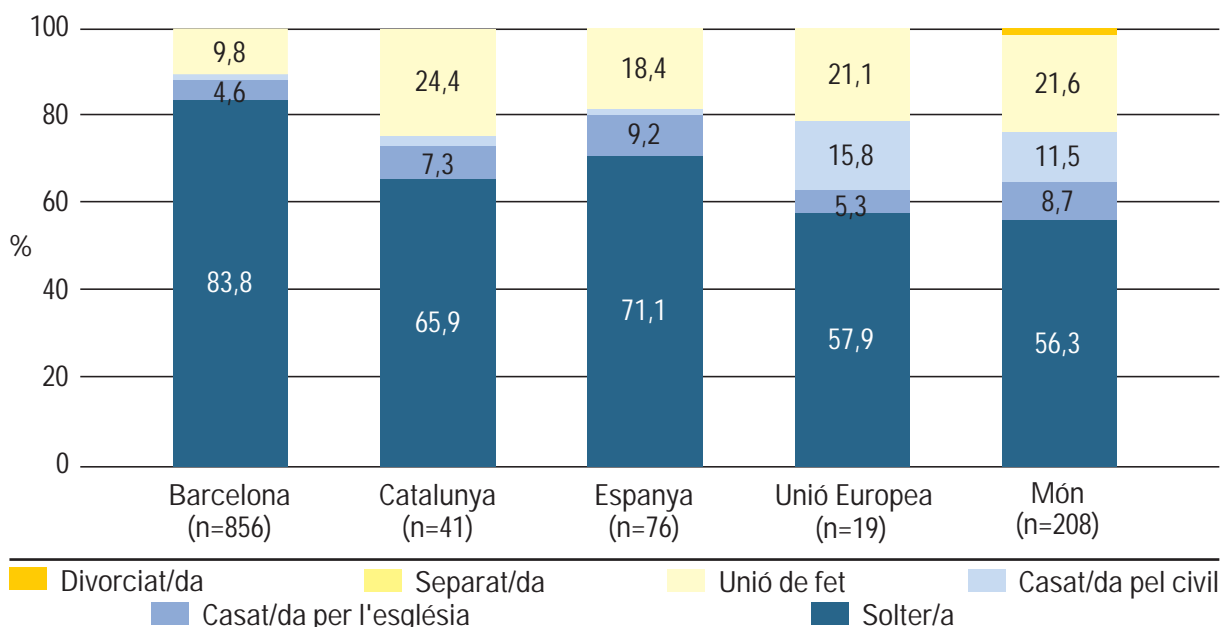
3. FORMES DE CONVIVÈNCIA. FAMÍLIA, PARELLA I EMANCIPACIÓ

El 77,2% dels joves entrevistats són solters. Un 22,1% viu en parella; entre aquests, la majoria (13,1%) viuen junts sense estar casats, mentre que un 5,7% estan casats per l'Església i un 3,3%, pel civil. Resta, finalment, un 0,8% de separats i divorciats. Lògicament, el percentatge de joves aparellats augmenta amb l'edat, de manera que, a la franja de 25 a 29 anys, el 57,7% roman solter. També en aquest segment són més les unions de fet (23,0%) que els matrimonis (17,9%).

Gràfic 38. Em podries dir quina és la teva situació? Segons sexe i edat

Gràfic 39. Em podries dir quina és la teva situació? Segons lloc de naixement

Els joves barcelonins nascuts a Espanya romanen solters en un percentatge més alt que els nascuts a l'estranger; així, són solters el 56,3% del total de joves entrevistats originaris de fora d'Europa. I, si ens centrem en el grup de 25 a 29 anys, tenim que el 57,7% dels joves nascuts a Barcelona són solters, una xifra que és del 43,1% entre els nascuts fora d'Europa.

Hi ha més noies aparellades que nois, la qual cosa fa pensar que les noies passen a viure en parella a edats més joves que els nois.

La situació és diferent a la del conjunt de l'Estat espanyol, on hi ha més joves solters (84,4%) i el percentatge de joves casats (10,6%) duplica amb escreix el dels que viuen en unió de fet (4,0%).¹³

Les dades són coherents amb el progressiu increment de l'edat d'arribada al matrimoni entre els joves espanyols, que ha anat augmentat progressivament al llarg dels darrers anys: l'any 1990 era de 27,72 anys entre els homes i 25,51 entre les dones, mentre que deu anys més tard, l'any 2000, s'havia incrementat fins a assolir els 30,18 anys entre els homes i els 28,12 entre les dones.¹⁴

3.1. Situació de convivència

El 63,2% dels joves entrevistats conviuen amb els seus pares i altres membres de la seva família d'origen. Un altre 1,0% conviu amb els pares i algun fill propi, i en un 0,6% dels casos conviuen al mateix domicili la família d'origen i la família pròpia de l'entrevistat (en un 0,3% dels casos només la parella i en un 0,3% la parella i algun fill). Hi ha, doncs, un 64,8% dels joves que conviu amb els seus pares (o amb un dels dos). Del 35,2% de joves emancipats, un 21,1% viu amb la seva parella (en un 5,3% dels casos acompanyats dels fills), un 2,9% viu sol, un 9,6%, amb amics, i la resta, en altres situacions.

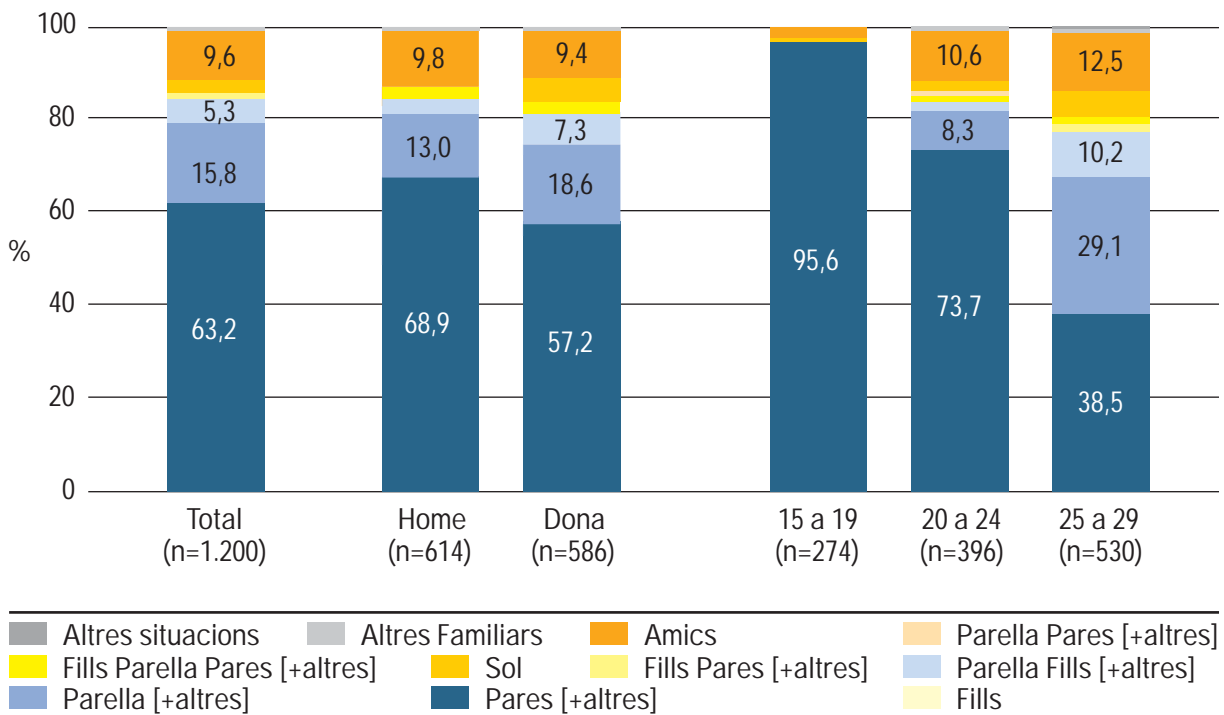
Lògicament, es tracta d'una situació que es va modificant d'acord amb l'edat dels joves: a partir dels 25 anys resta un 38,5% de joves que viu amb els pares.

Si restringim les dades als joves nascuts a la ciutat de Barcelona –i que, per tant, tenen més probabilitats de comptar amb la seva família d'origen al mateix municipi–, els que viuen a la llar familiar arriben al 76,6%.

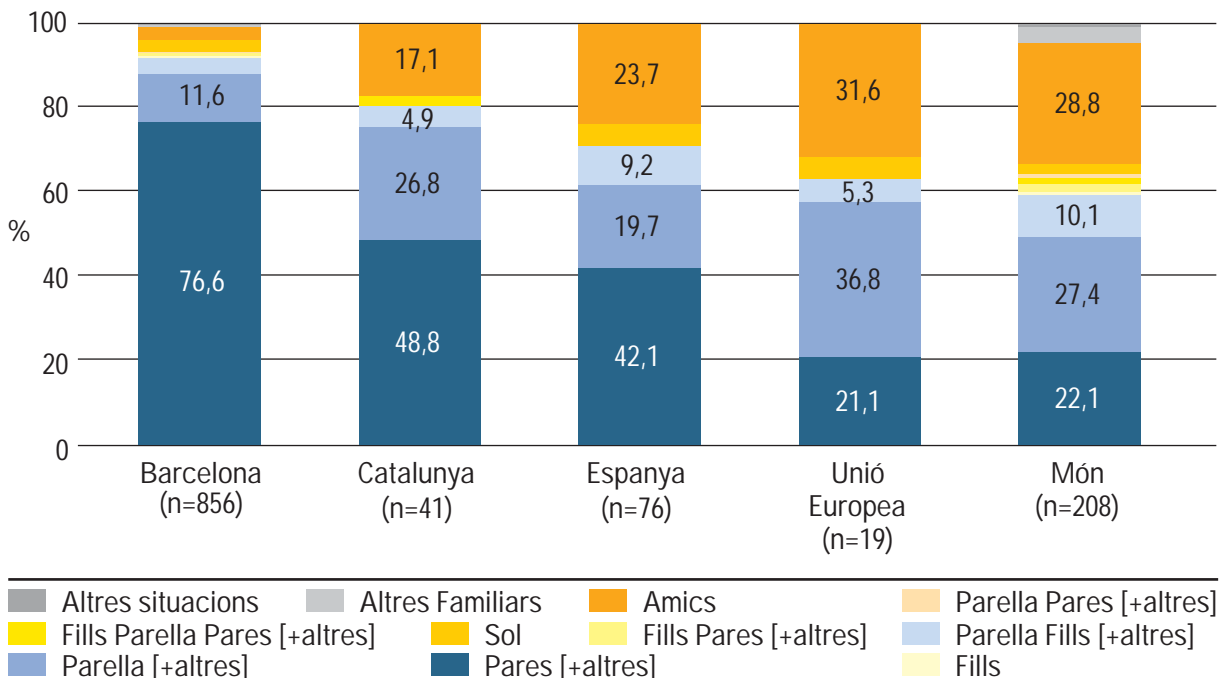
¹³ *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven (cuarto trimestre de 2002)*. INJUVE.

¹⁴ Instituto Nacional de Estadística (www.ine.es).

Gràfic 40. Situació de convivència segons sexe i edat

Gràfic 41. Situació de convivència segons lloc de naixement

Respecte a l'any 1997, s'observa un augment global dels joves emancipats, causat fonamentalment per l'increment en gairebé dotze punts dels joves de 25 a 29 anys que no viuen amb els seus pares; en canvi, en el grup de 20 a 24 anys augmenten els no emancipats. En l'increment de la taxa de joves emancipats té un paper important la forta presència de joves estrangers en el grup de 25 a 29 anys: en aquest tram d'edat, el 32,7% dels joves que estan emancipats són d'origen estranger.¹⁵

Taula 9. Situació de convivència (evolució segons edats)

	De 15 a 19		De 20 a 24		De 25 a 29	
	1997	2002	1997	2002	1997	2002
Visc amb els meus pares (i/o germans, avis)	97,1	96,4	84,5	74,7	53,0	41,1
Visc amb la meua parella	1,1	0,7	6,4	8,3	21,9	29,1
Visc amb la meua parella i els fills	0,0	0,0	2,7	2,5	12,7	10,2
Visc amb amics	0,9	2,6	3,0	10,6	5,8	12,5
Visc sol	0,6	0,4	1,6	2,0	5,8	5,5
Altres	0,3	0,0	1,8	1,8	0,7	1,7

A Catalunya l'any 2002 un 82,0% de joves vivien amb els pares o família d'origen (un 99,0% eren solters i un 1,0% casats, separats, divorciats o vidus). Del 18,0% emancipat, un 10,0% vivia en parella, un 3,0%, amb amics, un altre 3,0%, sol, i la resta, en altres situacions. Dels que vivien en parella, el 63,0% estava casat (i d'aquest, el 39,0% tenia fills) i el 37,0% vivia com a parella de fet¹⁶. Si ampliem la franja d'edat fins als 34 anys, tenim que, també a Catalunya, l'any 1999 hi havia un 62,0% de joves de 15 a 34 anys residents a la llar d'origen. Igual que a Barcelona, les noies viuen a la llar d'origen en una proporció inferior als nois (58,5% les noies i 65,4% els nois). A partir dels 29 anys, el 53,3% dels joves catalans roman a la llar d'origen. Del 38,0% de joves emancipats, un 30,2%, és a dir, més de tres quartes parts dels emancipats, viuen amb la seva parella¹⁷. En l'àmbit estatal, el 74,2% dels joves espanyols de 15 a 29 anys viu a casa dels pares¹⁸, i l'edat mitjana dels que en van marxar va ser, en el moment de fer-ho, de 21,44 anys. És un índex d'emancipació inferior a la mitjana de la Unió Europea, on el 67,0% dels joves de 15 a 24 anys (resta, per tant, exclòs el grup de 25 a 29, que previsiblement ha de tenir un índex d'emancipació més alt) viu a casa dels pares¹⁹. Si comparem aquesta dada europea amb la que s'obté entre els joves barcelonins entrevistats pertanyents a aquest grup d'edat, tenim que, a Barcelona, el 83,6% dels joves de 15 a 24 anys romanen a la llar familiar.

Els joves barcelonins viuen en llars nombroses: la mitjana de persones per llar és de 3,5, de les quals, com a mitjana, n'hi ha 2,2 que treballen. La dada és coherent amb l'alt percentatge de joves que viuen en el si del seu nucli familiar d'origen, i resulta, lògicament, més alta que

¹⁵ Els estrangers suposen només el 14,7% del total de joves barcelonins entre 25 i 29 anys, un percentatge clarament inferior al de la proporció d'emancipats estrangers sobre els emancipats espanyols.

¹⁶ CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO R.; QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.

¹⁷ INSTITUT DEP; TRILLA, Carme. *Els joves catalans i l'habitatge*. 1999.

¹⁸ *Sondeo periódico de opinión y situación de la gente joven* (tercer trimestre de 2002). INJUVE

¹⁹ *Les jeunes européens en 2001*. Eurobarometre 55.1.

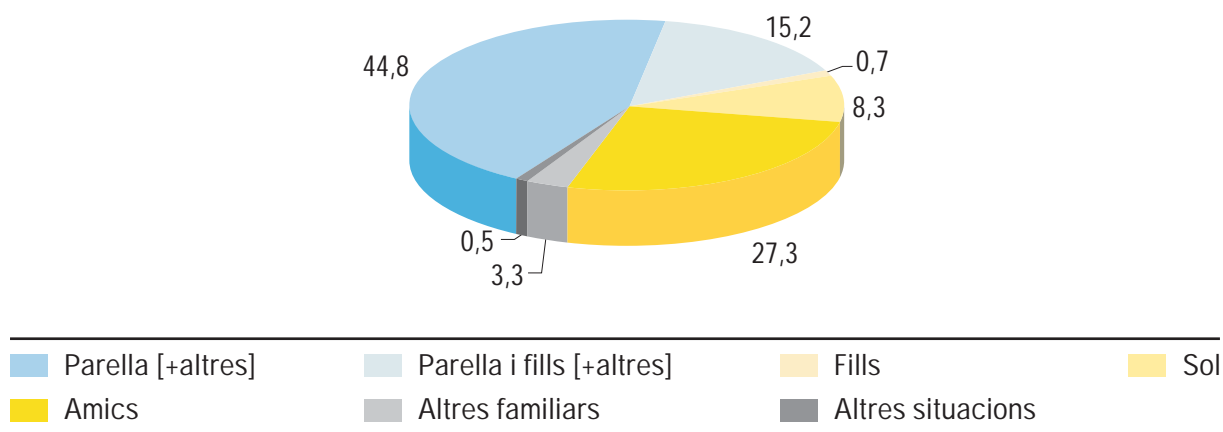
la mitjana que es dona a la ciutat de Barcelona, en què les llars estan compostes per 2,8 persones i n'hi ha 1,3 que treballen²⁰.

3.2. Emancipació

Les dades presentades corroboren la idea que els joves barcelonins deixen de viure amb la seva família d'origen per passar a viure en parella: de fet, només un 13,0% dels joves no viu amb els seus pares, amb la seva parella o amb algun altre familiar (és a dir, viu sol, amb amics o amb els fills). Dels joves emancipats, el 60,7% viu en parella, una dada que a Catalunya és del 67,0%²¹.

Entre els joves emancipats, el 60% viu en parella i, d'aquests, el 15,2% té fills.

Gràfic 42. Situació de convivència dels joves emancipats

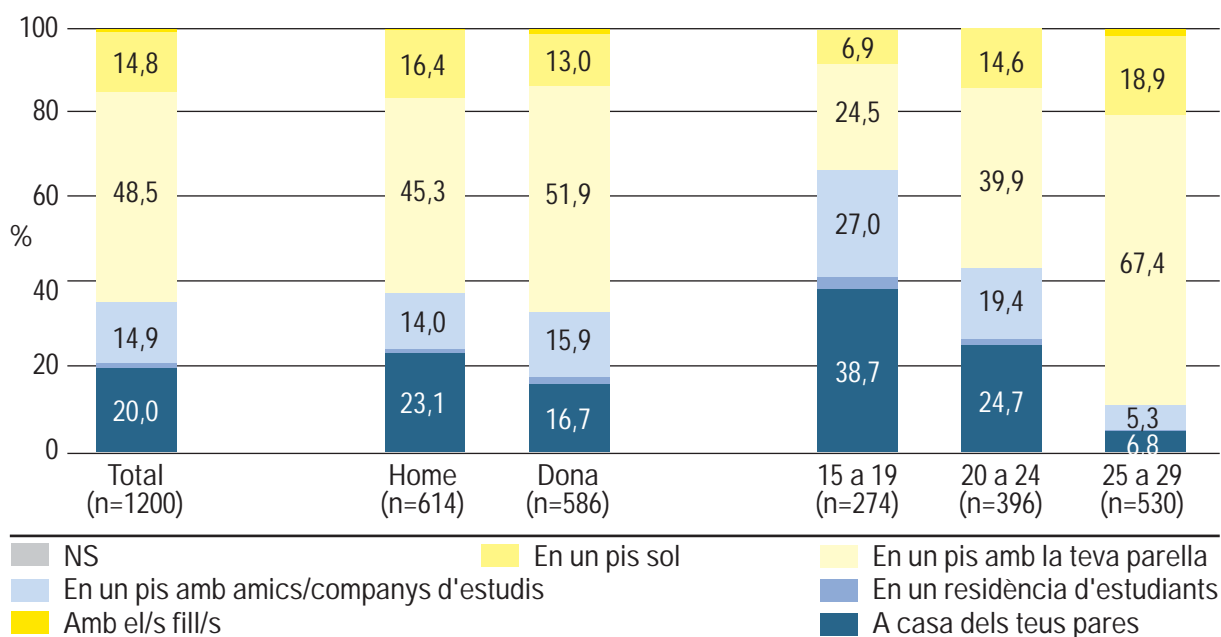

De fet, viure en parella és la situació de convivència ideal per gairebé la meitat dels joves entrevistats, una xifra que s'enfila fins al 67,4% entre els joves de més de 25 anys. Gairebé dos de cada deu joves d'aquesta franja d'edat, però, viurien sols si poguessin. D'altra banda, les noies opten més que els nois per la convivència en parella i menys per romandre amb els pares o per viure soles.

²⁰ *Enquesta de Serveis Municipals*. Ajuntament de Barcelona, 2002.

²¹ CASAL, J.; GARCIA, M.; MERINO R.; QUESADA, M. *Enquesta als joves de Catalunya 2002. Avançament de resultats*. Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència, Secretaria General de Joventut.

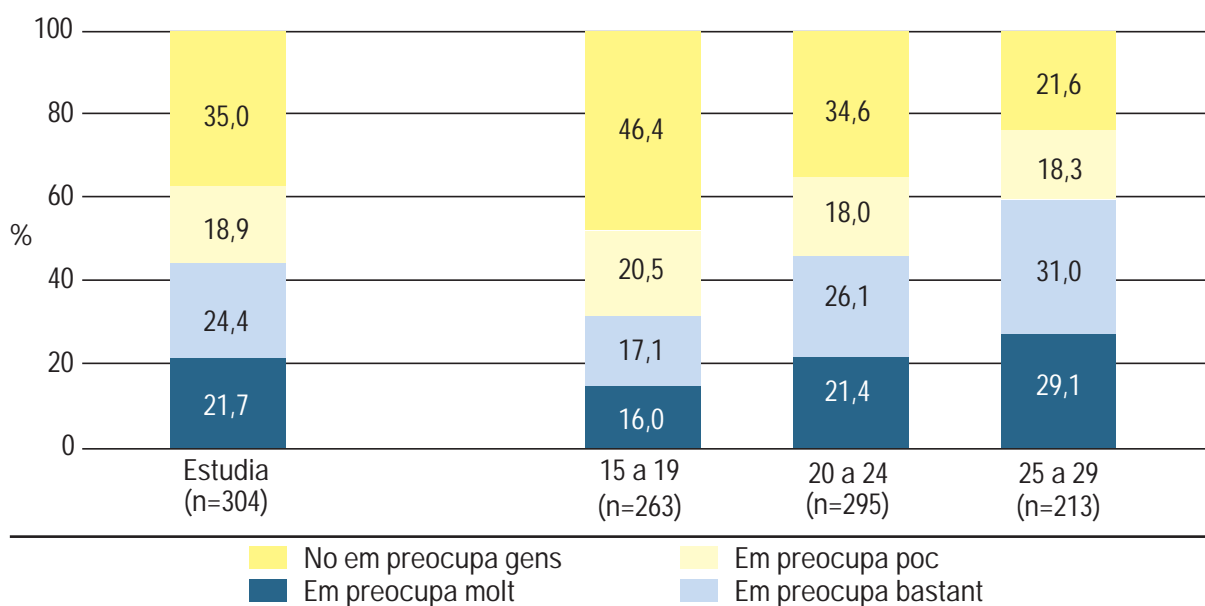
Gràfic 43. Si poguessis triar entre les següents situacions de convivència, quina preferiries actualment? Segons sexe i edat

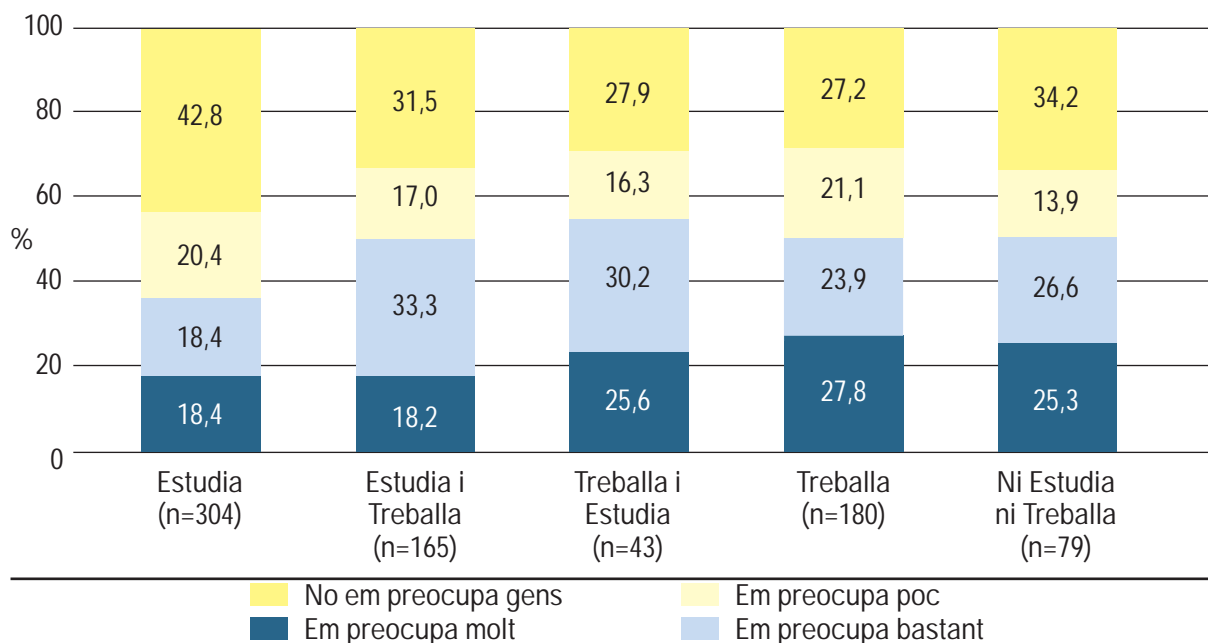
Una mica menys de la meitat dels joves barcelonins no emancipats es mostra molt o bastant preocupat pel fet de marxar a viure pel seu compte. La preocupació augmenta a mesura que avança l'edat, i a partir dels 25 anys, sis de cada deu joves no emancipats es mostren inquiets per aquesta qüestió.

Entre els joves que desenvolupen algun treball i viuen a la llar familiar, la preocupació per marxar de casa és més alta; en canvi, entre els que només estudien hi ha menys inquietud per aquest tema, probablement perquè s'ha assumit que el període d'estudi és incompatible amb la independència econòmica i l'emancipació.

Gràfic 44. Marxar de casa per viure pel teu compte és una cosa que et preocupa...? Segons edat (només pels joves no emancipats)

Gràfic 45. Marxar de casa per viure pel teu compte és una cosa que et preocupa...? Segons activitat principal (només pels joves no emancipats)

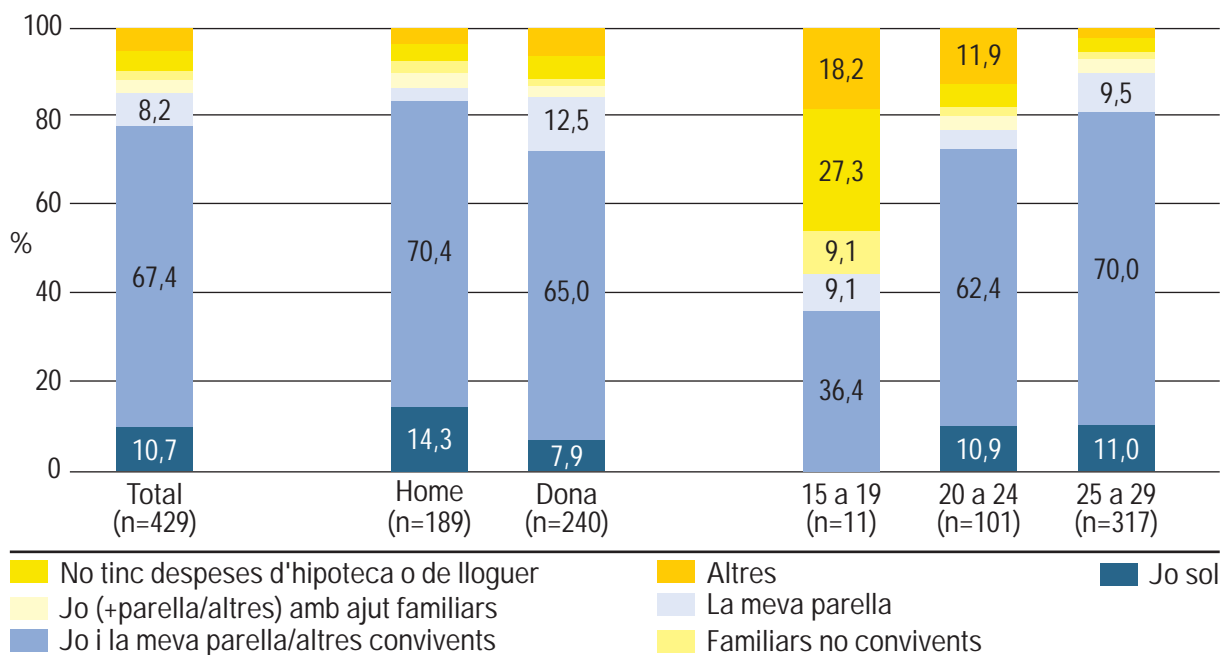
Els motius al·legats per no marxar de casa són bàsicament econòmics. El 70,3% addueix motivacions econòmiques per restar a la llar familiar, i només el 13,0% dels que s'han plantejat marxar de casa no ho fa perquè es troba bé amb la situació actual, una tendència que s'accentua entre els joves de més de 25 anys. Les noies plantegen la manca de mitjans econòmics amb més freqüència que els nois.

Paradoxalment, els joves que treballen són els que al·leguen la manca de mitjans econòmics per marxar de casa en un percentatge més alt, la qual cosa sembla indicar dos factors: per una banda, tal com vèiem, els joves estudiants assumeixen –ja sigui per edat, ja sigui per la seva condició d'estudiants– la inevitabilitat o la conveniència de romandre al domicili familiar; per l'altra, els joves treballadors no consideren que el seu accés al mercat de treball s'hagi produït en unes condicions que els permetin l'emancipació.

Malgrat el retard en l'emancipació dels joves, causat, tal com hem vist, per raons econòmiques, els joves es mostren majoritàriament satisfets amb llur situació de convivència: el 91,3% dels que encara viuen amb els seus pares se senten molt o bastant satisfets d'aquesta situació ²². Els que viuen amb la seva família pròpia (parella o parella i fills) són els que es mostren més complaguts, i els que comparteixen pis amb amics, els que ho estan relativament menys.

²² És coherent amb aquesta dada que el 94,6% dels joves (el 95,4% dels que viuen amb els seus pares) afirmen sentir-se molt o bastant satisfets de la seva família. En la mateixa línia, el 86,6% dels joves espanyols afirmava que les relacions amb els seus pares eren molt o bastant bones.

Gràfic 46. I qui s'encarrega de pagar les despeses de la hipoteca o del lloguer? Segons sexe i edat (espontània) (només per als joves emancipats)

3.3. Participació en les tasques domèstiques

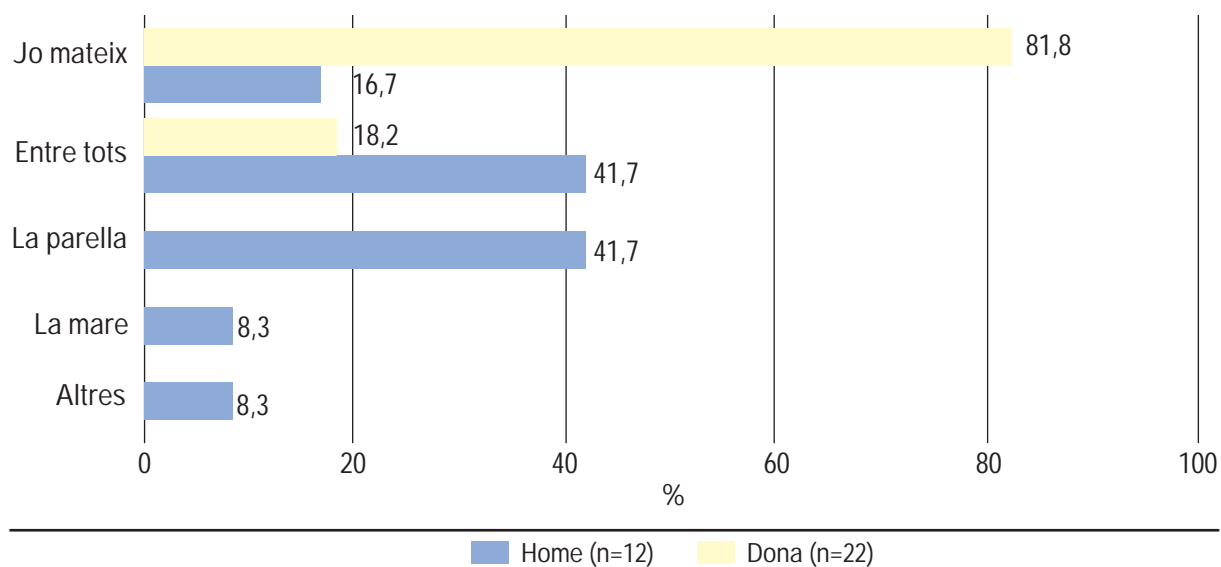
La mare de l'entrevistat és majoritàriament la persona encarregada de fer les tasques domèstiques. Quan el jove conviu amb els pares, és la mare qui fa les feines de casa en un 64,1% dels casos, i només en un 22,4% tots els membres de la família col·laboren en la mateixa mesura en les tasques de la llar. La situació canvia quan el jove viu en parella, ja que aleshores el 62,1% dels joves entrevistats afirma compartir les tasques de la llar. Paradoxalment, el repartiment de tasques torna a ser desigual quan apareixen els fills a la llar.

Taula 10. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons situació de convivència (espontània) (multiresposta)

	Total (n = 600)	Pares (n = 393)	Parella (n = 95)	Parella Fills (n = 34)	Amics (n = 48)	Sol (n = 22)	Altres (n = 8)
La mare	42,2	64,1	0,0	2,9	0,0	0,0	0,0
Jo mateix	19,0	10,7	22,1	58,8	12,5	100,0	37,5
El pare	3,7	5,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La parella	3,3	0,5	13,7	14,7	0,0	0,0	0,0
Senyora de fer feines	3,3	3,8	1,1	0,0	6,3	0,0	12,5
L'àvia	1,2	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La germana/es	1,0	1,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
El germà/ns	0,8	0,8	1,1	0,0	2,1	0,0	0,0
Els germans i germanes	0,2	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Altres	1,2	0,8	1,1	2,9	0,0	4,5	12,5
Entre tots	33,2	22,4	62,1	26,5	81,3	0,0	50,0

Tot i que el petit nombre de joves parets inclosos a la mostra resta significació estadística a aquestes dades, la següent taula mostra que el repartiment de tasques domèstiques vigent entre els joves que han format una família reproduceix rols desiguals per gènere, i el 81,8% de les noies que viuen amb la parella i els fills s'encarreguen elles mateixes del gruix de les feines de la llar, una situació que es dona només entre el 16,7% dels homes.

Gràfic 47. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons sexe (espontània) (multiresposta) (només per que viuen en parella i els fills) (n=34)

La col·laboració dels joves en les tasques domèstiques està vinculada a dos elements: el sexe i la situació de convivència. Tant en les tasques que els joves majoritàriament porten a terme de manera més habitual –com ara endreçar l'habitació– com en les que fan més ocasionalment –rentar la roba, fer la compra o netejar la casa–, les noies –sigui quina sigui llur situació de convivència– i els joves emancipats hi col·laboren amb una intensitat clarament més alta que els nois i que els joves no emancipats.

El gènere, però, es configura com un factor determinant i per damunt de la situació de convivència: entre els homes que viuen en parella, només un 7,9% diu que ell fa principalment les feines de la casa (31,6% entre les dones), mentre que un 23,7% dels homes afirma que és la seva parella qui se n'encarrega majoritàriament (7,0% entre les dones). La situació és encara més desigual en el cas de les parelles amb fills, on el 81,8% de les dones afirmen ser elles mateixes qui fan la major part de les feines domèstiques.

Taula 11. A casa teva, principalment, qui fa les feines de casa? Segons situació de convivència i sexe (espontània) (multiresposta)

	Total (n = 600)	Pares (+ altres)		Parella (+ altres)		Parella Fills (+ altres)		Sol i sols amb fills		Amics		Altres	
		Home (n = 219)	Dona (n = 174)	Home (n = 38)	Dona (n = 57)	Home (n = 12)	Dona (n = 22)	Home (n = 11)	Dona (n = 11)	Home (n = 24)	Dona (n = 24)	Home (n = 3)	Dona (n = 5)
La mare	42,2	65,8	62,1	0,0	0,0	8,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Jo mateix	19,0	5,5	17,2	7,9	31,6	16,7	81,8	90,9	109,1	8,3	16,7	33,3	40,0
El pare	3,7	6,4	4,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La parella	3,3	0,9	0,0	23,7	7,0	41,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Senyora de fer feines	3,3	2,7	5,2	2,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	12,5	0,0	20,0
L'àvia	1,2	2,3	1,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
La germana/es	1,0	1,8	1,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
El germà/ns	0,8	0,9	0,6	0,0	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	4,2	0,0	0,0	0,0
Els germans i germanes	0,2	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Altres	1,2	1,4	0,0	0,0	1,8	8,3	0,0	9,1	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0
Entre tots	33,2	21,9	23,0	65,8	59,6	41,7	18,2	0,0	0,0	91,7	70,8	66,7	40,0

La següent taula demostra que, en totes les situacions de convivència, les noies col·laboren en les tasques de la llar de manera més habitual que els nois. La desigualtat és especialment rellevant entre els nois i noies no emancipats, de manera que l'emancipació (si més no, quan no hi ha fills a la llar) es revela entre els joves com un pas cap a una major equitat en el repartiment de les tasques domèstiques.

Taula 12. Durant el darrer mes, han fet més d'un cop a la setmana la següent activitat...? Segons situació de convivència i sexe

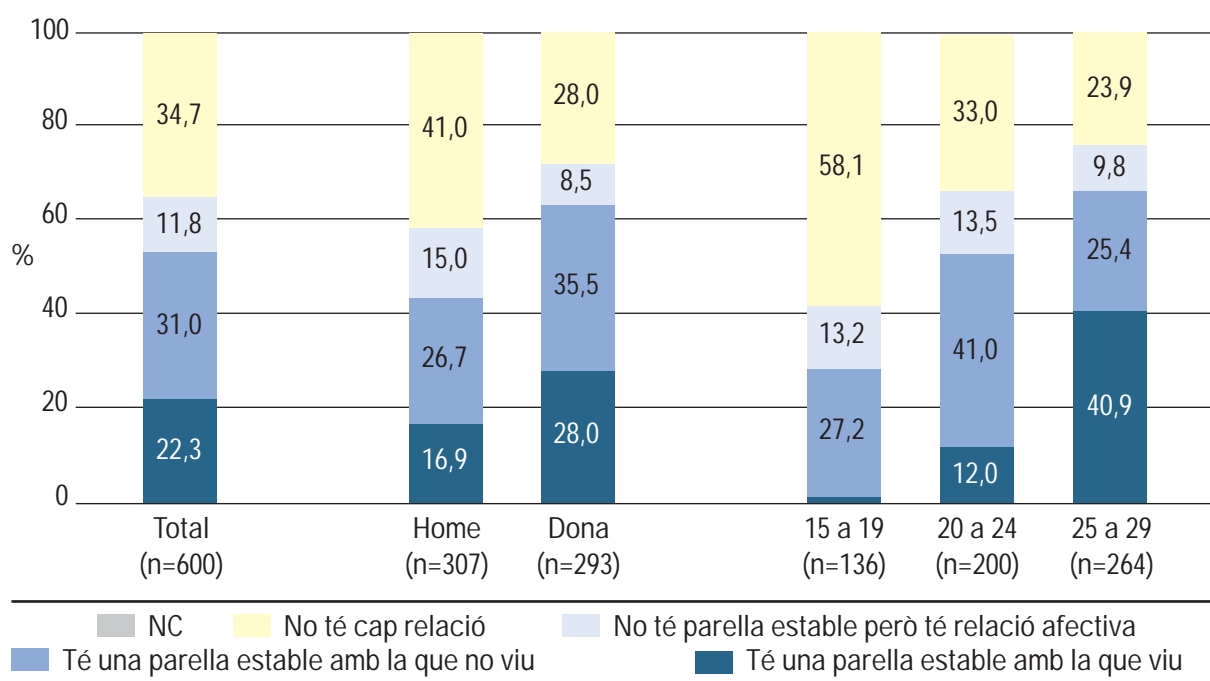
	Total (n = 600)	Pares (+ altres)		Parella (+ altres)		Parella Fills (+ altres)		Sol i sols amb fills		Amics		Altres	
		Home (n = 219)	Dona (n = 174)	Home (n = 38)	Dona (n = 57)	Home (n = 12)	Dona (n = 22)	Home (n = 11)	Dona (n = 11)	Home (n = 24)	Dona (n = 24)	Home (n = 3)	Dona (n = 5)
Netejar, ordenar la casa	59,5	35,2	67,2	73,7	84,2	66,7	90,9	72,7	81,8	79,2	75,0	66,7	60,0
Per el menjar	59,8	35,6	52,9	86,8	93,0	66,7	95,5	100,0	100,0	91,7	95,8	100,0	80,0
Rentar plats	69,2	41,6	72,4	92,1	98,2	75,0	100,0	100,0	100,0	95,8	100,0	100,0	80,0
Fer el llit	84,2	71,2	90,2	84,2	96,5	75,0	100,0	100,0	90,9	91,7	95,8	100,0	100,0
Rentar roba, planxar, cosir	45,2	16,4	44,3	60,5	87,7	58,3	90,9	90,9	63,6	70,8	70,8	100,0	80,0
Fer la compra	55,8	37,4	44,8	84,2	91,2	66,7	90,9	81,8	63,6	87,5	83,3	100,0	60,0
Endreçar habitació	80,8	68,5	86,2	81,6	94,7	66,7	90,9	81,8	90,9	95,8	91,7	100,0	100,0

La situació constatada mostra, doncs, una clara pervivència dels rols tradicionals d'assignació de tasques per gènere i contradiu la idea sostinguda, en aquesta mateixa enquesta, pel 95,8% dels joves barcelonins, segons la qual l'home i la dona han de treballar fora de casa i compartir les tasques de la llar. La dissonància es repeteix quan tenim en compte que, pel 92,7% dels joves entrevistats, compartir les tasques de la llar és molt o bastant important per al bon funcionament d'una parella.

3.4. Relacions de parella

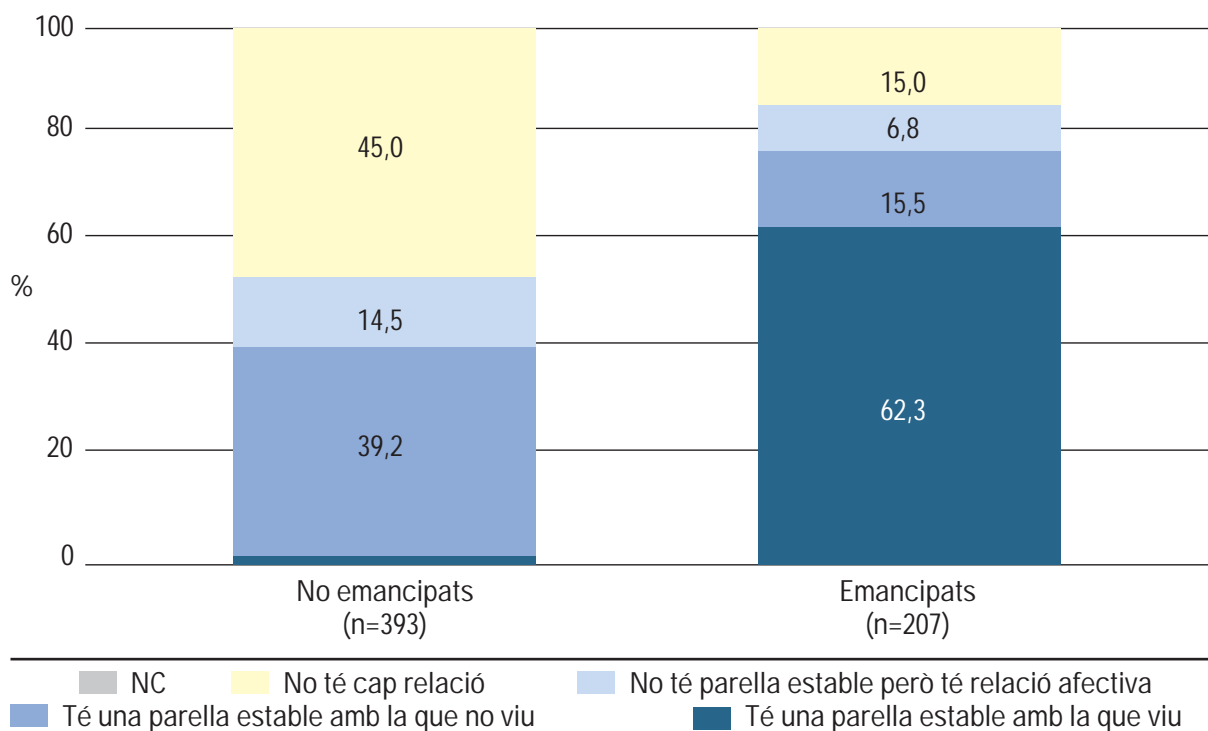
El 53,3% dels joves enquestats manté una relació estable de parella. D'aquests, el 22,3% conviu amb la seva parella i el 31,0% no. Pel que fa a la resta de joves, hi ha un 11,8% que té alguna relació no estable i un 34,7% que afirma no tenir cap relació. Les noies tendeixen a aparellar-se més (o, més ben dit, tendeixen a aparellar-se abans) que els nois, i un 63,5% manté una relació estable. De la mateixa manera, el percentatge dels joves que té una relació estable va augmentant amb l'edat; en el grup de 25 a 29 anys el 66,3% està en aquesta situació.

Gràfic 48. Pel que fa a les relacions de parella, en quina situació et trobes actualment? Segons sexe i edat

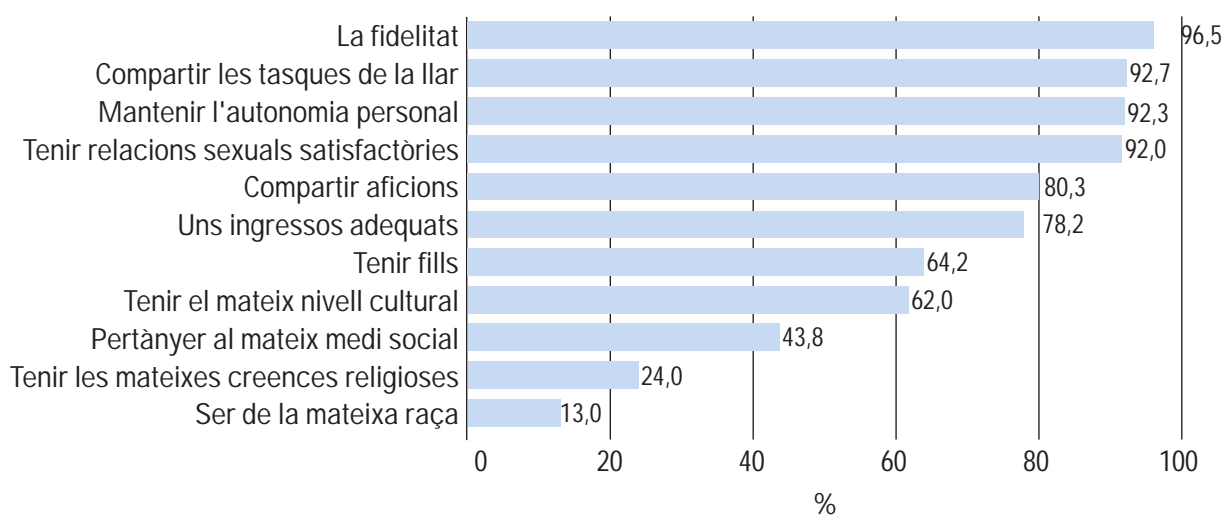
Entre els joves que viuen amb els seus pares, 39,2% té una parella estable.

Gràfic 49. Pel que fa a les relacions de parella, en quina situació et trobes actualment? Segons emancipació

La fidelitat, compartir les tasques de la llar, mantenir l'autonomia personal i tenir relacions sexuals satisfactòries són, entre tots els aspectes proposats, els que els joves valoren com a més importants per al bon funcionament de la parella. Tots aquests elements són considerats molt o bastant importants per més del 90,0% dels entrevistats. En l'altre extrem, ser de la mateixa raça i tenir les mateixes creences religioses són els aspectes considerats com a menys importants, una idea que probablement es desprèn de la valoració de l'amor romàntic com a base de l'estabilitat d'una parella.

Gràfic 50. Consideres que per al bon funcionament d'una relació de parella, els següents aspectes són molt o bastant importants

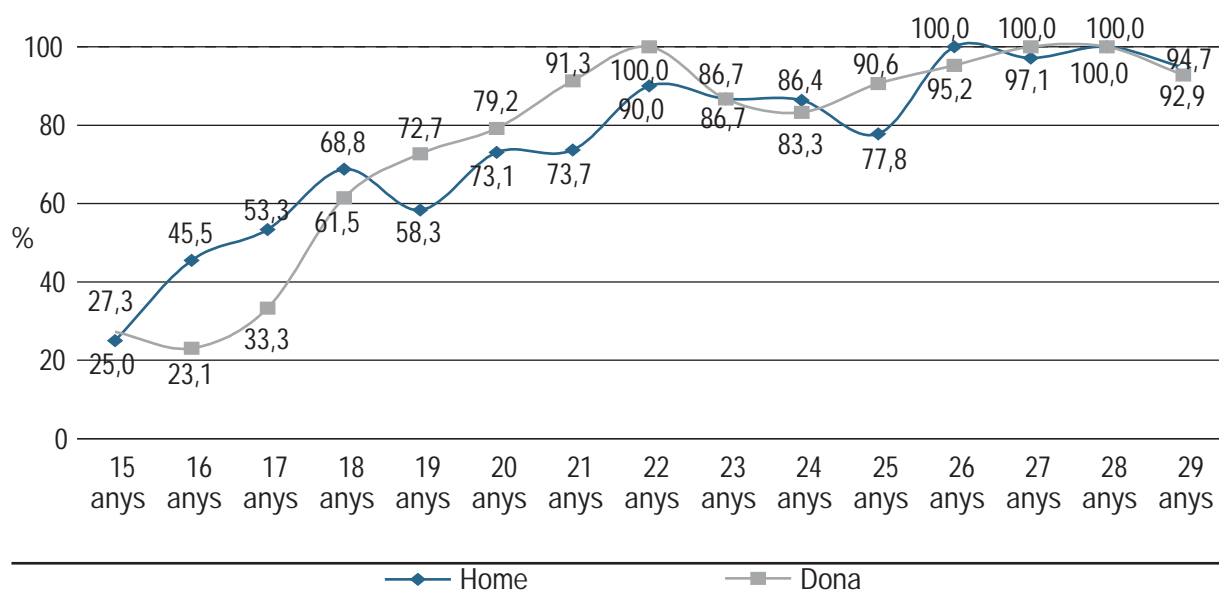
De manera general s'observa que, a mesura que es van fent més grans, els joves van desenvolupant una visió més pragmàtica i atorguen més valor a aspectes com ara tenir uns ingressos adequats, pertànyer al mateix medi social o tenir el mateix nivell cultural, compartir les tasques de la llar i tenir fills. Les noies, per la seva banda, donen més importància als ingressos, compartir aficions, tenir el mateix nivell cultural i compartir les tasques de la llar.

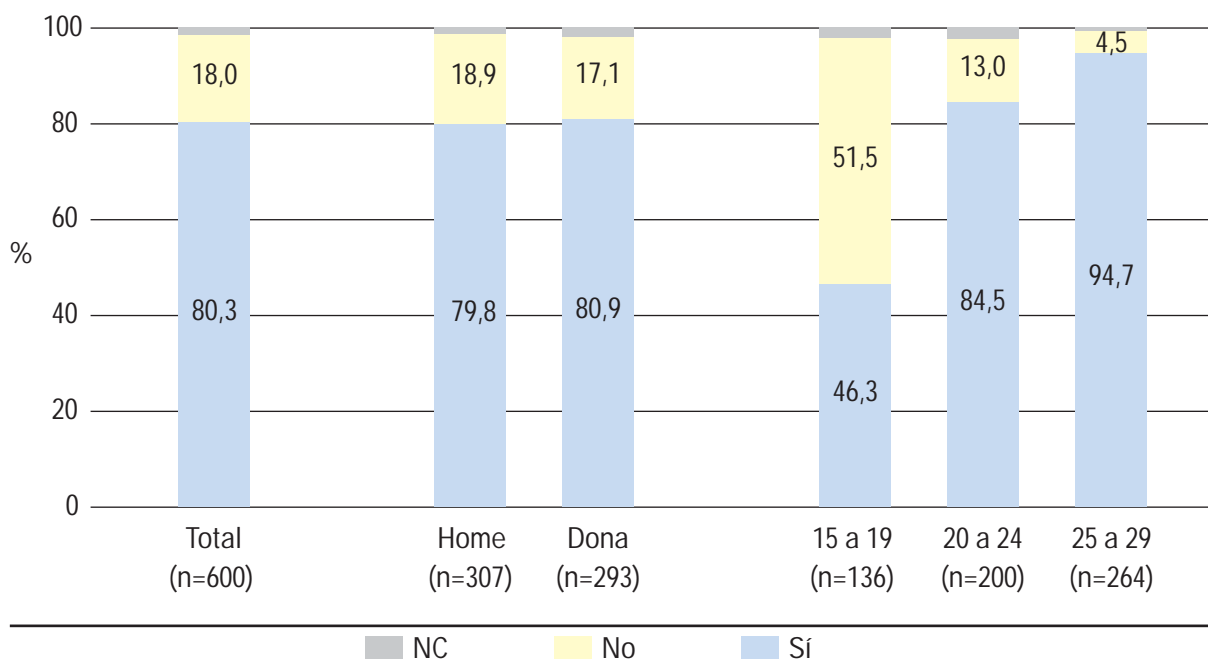
A l'hora d'optar entre diversos models de formalitzar la parella, les preferències es reparteixen entre el matrimoni religiós, el matrimoni civil i les parelles de fet. Les noies i els més joves són els més partidaris del matrimoni religiós, mentre que els joves entre 25 i 29 anys s'inclinen majoritàriament per la parella de fet.

3.5. La sexualitat

El 80,3% dels joves han tingut relacions sexuals completes i, d'aquests, només n'hi ha l'1,7% que hagi tingut relacions sexuals i que actualment afirmi no mantenir-ne. La xifra no presenta diferències importants pel que fa al gènere però sí que està condicionada a l'edat: entre els menors de 19 anys ha mantingut relacions sexuals coitals el 46,3% dels entrevistats, mentre que a partir dels 25 anys, n'ha mantingut el 94,7%.

Gràfic 51. Has tingut relacions sexuals completes alguna vegada? Segons sexe i edats exactes

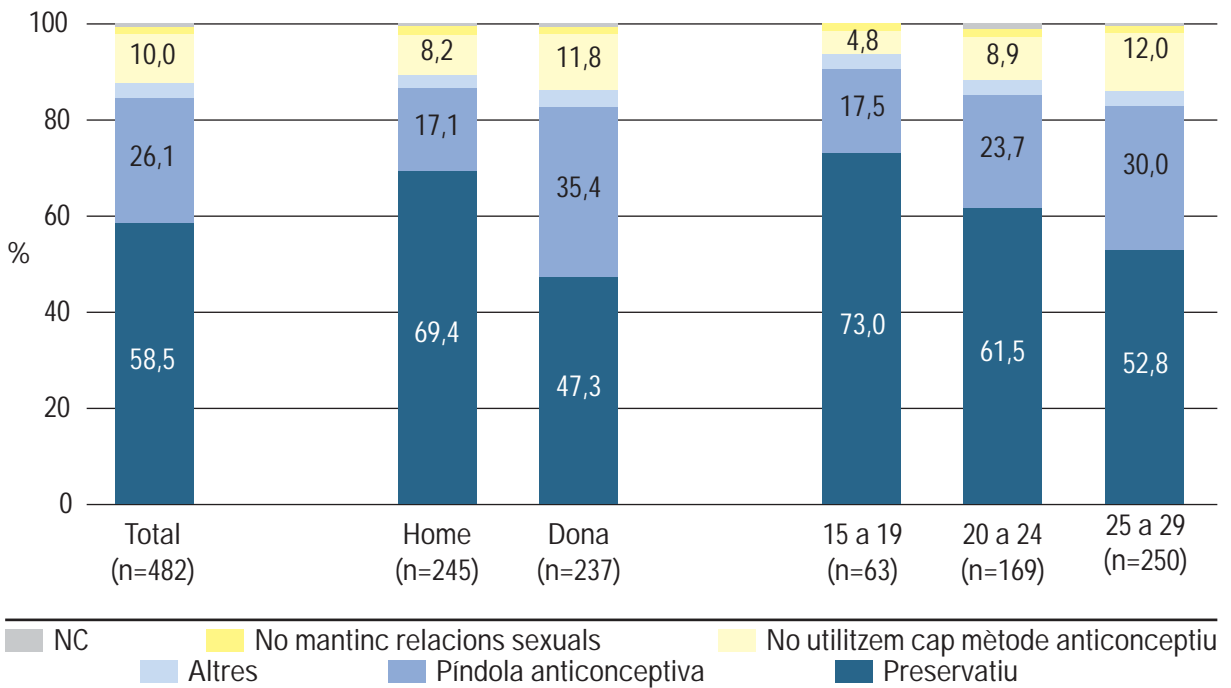
Gràfic 52. Has tingut relacions sexuals complertes alguna vegada? Segons sexe i edat

La majoria de joves se senten satisfets tant de la seva vida afectiva com sexual: un 89,8% està molt o bastant satisfet de la seva situació afectiva, i el 72,4% expressa el mateix respecte a les seves relacions sexuals.

Pel que fa a l'anticoncepció, el preservatiu és el mètode més utilitzat pels joves que mantenen relacions sexuals, i el fa servir habitualment el 58,5% dels entrevistats. A continuació se situa la píndola anticonceptiva, amb un 26,1% d'usuaris. Entre les noies i entre els joves més grans és més freqüent l'ús de la píndola; en canvi, entre els més joves es troba molt més estès l'ús del preservatiu. D'altra banda, el 10,0% no fa servir cap mètode anticonceptiu. El fet que el nombre de joves que diu que no fan servir cap mètode contraceptiu augmenti amb l'edat, i que sigui més alt també entre els que viuen en parella, sembla indicar que en bona part dels casos es tractaria d'una opció deliberada ²³.

²³ Altres estudis sobre aquest àmbit indiquen que el 48% de les adolescents escolaritzades de Catalunya (entre 14 i 19 anys) que han tingut relacions sexuals i el 43% dels adolescents en les mateixes circumstàncies manifesten que alguna vegada no han fet servir cap mètode anticonceptiu. D'altra banda, el 80% dels nois i prop del 90% de les noies fan servir el preservatiu com a mètode anticonceptiu habitual. SURÍS, J. C.; PARERA, N. *Enquesta de salut als adolescents escolaritzats de Catalunya 2001*. Barcelona: Fundació Santiago Dexeus, 2002.

Gràfic 53. Normalment utilitzes algun mètode anticonceptiu? Quin? Segons sexe i edat (espontània) (només per als que han tingut relacions sexuals completes)

El 22,6% dels joves enquestats que han tingut relacions sexuals han fet servir alguna vegada la píndola de l'endemà, i el 79,0% és favorable a la seva utilització. Els més joves han fet servir aquest recurs més que la resta de joves. A Catalunya, el 30,0% de les noies escolaritzades entre 14 i 19 anys i el 16,0% dels nois en la mateixa situació han fet servir la píndola

Gràfic 54. Has fet servir alguna vegada la píndola de l'endemà? Segons sexe i edat (només per als que han tingut relacions completes)

